

Sammenkomst om Mandagen, lød da heller ikke som Mundsvejr. — Søndag Morgen var fri og benyttedes til Musæumsbesøg og lign.; de australske Damer naaede endda til Haslev for at se Trifolium og mødte ved Frokosten i Langeliniepavillonen Kl. 1 med fuld Klarhed over danske Mejeri- og Kvægpriser. Det var et stort Skaar i Festen, at Lady *Aberdeen* paa Grund af Sygdom havde maattet sende Afbud og at Nationalraadets egen Formand, Frk. *Paludan-Müller* af samme Grund ikke kunde tage saa virksom Del i Mødet, som hun ellers gerne havde villet. Paa hendes Vegne op læste Frøken A. Buch en paa Tysk affatteth Velkomsthilsen, efter at Gæster og Værtter i en passende Fordeling var bragt til Sæde, og den livlige Samtale gav snart Vidnesbyrd om, at der ikke var Mangel paa Emner at behandle. Af Talere maa nævnes: Frk. Forchhammer paa Engelsk, Frk. L. Neergaard paa Fransk, Fru Bremer paa Idø og Fru Bajer paa Tysk for Fredssagen som et meget à propos Svar paa en tilfældig Salut fra en af de i Havnen liggende Orlogsmænd. Af de fremmede Gæster talte Mrs. Gordon fra England og Fru Edinger fra Tyskland.

Det offentlige Møde i Studenterforeningens Festsal havde samlet en talrig Tilhørerkreds, til hvem 5 udenlandske Talere: 2 engelske, 1 fransk og 2 tyske henvendte sig, hver paa sit Sprog. Frk. *H. Forchhammer* indledede Mødet og gav Ordet til Mrs. Dr. *Ogilvie Gordon*, den ene af I. C. W.'s Vicepræsidenter: »Det internationale Kvinderaad dannedes i 1893 i de forenede Stater, og det fortjener at erindres, at som Lovene vedtoges den Gang, bestaar de endnu med kun faa Forandringer. Den ledende Tanke var: Kvindernes Udvikling og Sammenhold, Ensartethed i Arbejdet for Fremskridt i alle Lande uden Hensyn til Nationalitet eller Religion. Maalet: at gøre Kvinderne til en levende Magt.

Denne Tanke overfører vi i vore Nationalraad. Storbritanniens Nationalraad bestaar af 150 Kvindeforeninger med Hovedsæde i London; men desuden er der 42 lokale Nationalraad, bestaaende ialt af 1247 mindre Foreninger. Alle disse Foreninger staar i saa nøje Forbindelse med hinanden og med Hovedkvarteret i London, at dette i et hvilket som helst givet Øjeblik kan optræde som Talsmand for dem allesammen — det være sig med Pe-

titioner til Regeringen eller Parlamentet eller som Støtte for en eller anden Sag. Vi bringer Klasserne i Forbindelse med hverandre; slaar en Bro mellem den arbejden- de og den mere velstillede Kvinde og opdrager dem alle til at føre I. C. W.'s Tanke videre i Fremtiden.«

Mme. *Avril de St. Croix* (Form. for Komitéen for lige Moral og Bekæmpelse af Handel med Kvinder): »Det nytter ikke at skaffe Kvinder Rettigheder og Lighed, før vi har lagt den mest urokkelige Grundvold — den moralske Ligestilling, og før vi enes om at modarbejde den Uværdighed, at fordi en Kvinde en Gang er falden, hun da i sit øvrige Liv skal være et Legetøj for Mændene. Siden Mødet i Toronto har vi gjort store Fremskridt efter mange Aars forgæves Arbejde. I London 1889 led vi Nederlag overalt; saa meget større Glæde havde vi i Fjor ved paa Mødet i Madrid for »Bekæmpelsen af den hvide Slavehandel« at finde alle vore Meninger om lige Moral for alle antagne over hele Linien, samtidig med at Regulationen i Madrid netop blev ophævet den samme Dag, vort Møde blev afholdt. De nationale Komitéer har arbejdet beundringsværdigt, og jeg nævner særlig Frøken *Elisabeth Gad* her i Danmark.«

Frl. H. Lauge fra Tyskland klagede med Lune over, at »Pengesproget« taltes saa daarligt i I. C. W., og fortsatte med at tale varmt om den fælles Forstaaelse mellem Kvinderne i Kraft af den fælles Slægts og Moderfølelsen.

Mrs. *Grey* (Offentlig Sundhed) havde arbejdet i ti Aar for en mere gennemført Sundhedspleje i England. Ved Tal belyste hun, hvorledes Procentantallet af Dødsfald mellem spæde Børn var gaaet ned, siden man havde faaet Tilsyn med Hjemmene, med Plejebørn og Fødselshjælperker, med Mælkeudsalg, samt gratis Børnekonsultation. Imod Tuberkulosen havde man ogsaa udrettet en Del.

Dr. *Alice Salomon* (korresponderende Sekretær) om den sociale Opdragelse: »I. C. W. udvikler Kvinderne til uafhængige Personer. Det er en Misforstaaelse at tro, at vi forlanger en bedre Lod for vor egen Skyld; vi forlanger det for at kunne vokse til, hvad vi ønsker at være og ikke kan blive, før Lovene er ens for alle. Kvinder af Mellemklassen maa have fast Grund under Foden; ved Deltagelse i det offentlige Liv vil de se Tingene, som de